

Max și prietena lui cea mai bună, Paula, se joacă la grădiniță de-a muncitorii constructori.

— Avem nevoie de un excavator! Max muncește din greu. El sapă cu lopata o groapă adâncă în nisip.

— Și de o betonieră. Paula prepară un terci din nisip și apă. Acesta ar trebui să fie cimentul.

Deodată, ei aud un zgomot puternic.

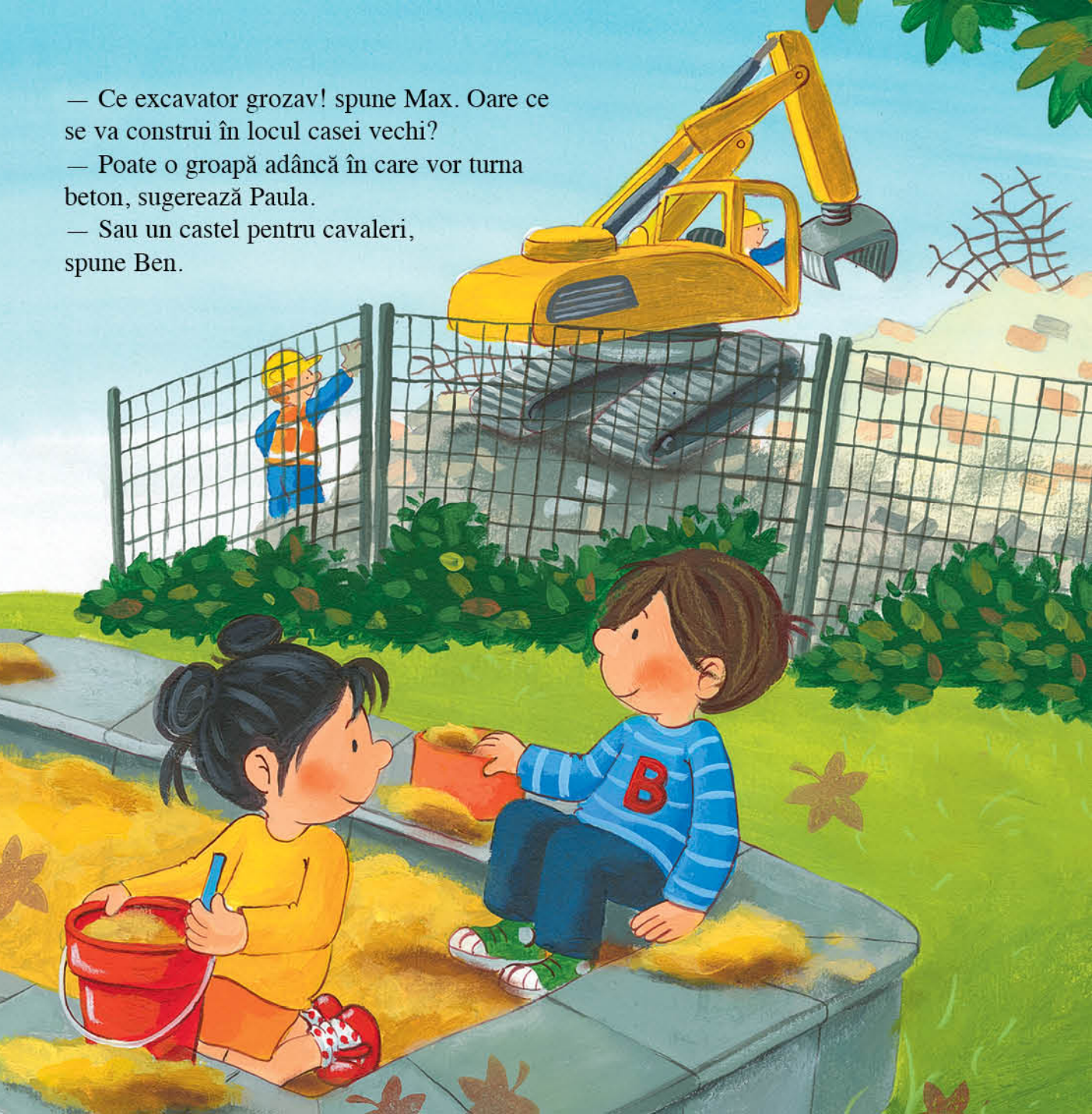
Speriați, Max, Paula și ceilalți copii privesc spre locuința din apropiere. Acolo, muncitorii dărâmă o casă veche cu un excavator uriaș.

— Ce excavator grozav! spune Max. Oare ce se va construi în locul casei vechi?

— Poate o groapă adâncă în care vor turna beton, sugerează Paula.

— Sau un castel pentru cavaleri, spune Ben.

Câteva zile mai târziu, grupa lui Max merge în vizită la șantierul de construcții de lângă grădinița lor. Încep cu biroul domnului Zamfirescu.

— Domnul Zamfirescu este arhitect, le explică doamna educatoare Rosi.

Împreună cu echipa lui construiește casa cea nouă de lângă grădinița noastră.

— Dar nu v-am văzut lângă excavator! exclamă Max.

— Este adevărat, zâmbește domnul Zamfirescu. Nu construiesc această casă singur. Eu fac proiectul casei împreună cu proprietarii. Apoi fac planuri și mă asigur că muncitorii de pe șantier respectă întru totul aceste planuri.

Domnul Zamfirescu îi arată lui Max și celorlalți copii un desen al noii case.

Celor mai mulți copii le place. Doar Ben este un pic dezamăgit. Ar fi preferat un castel pentru cavaleri.

Pereții casei nu sunt betonați. Zidarii îi construiesc din cărămizi, conform planurilor arhitectului. Ei așază primul rând de cărămizi apoi pun următoarele rânduri peste spațiul gol dintre ele, numit rost. Max face același lucru atunci când construiește un turn sau un castel de cavaleri din cuburi. Zidul devine mai rezistent astfel.

Zidarii mai fac ceva:

— Uite, au voie să mânjească blocurile de construit cu un terci din noroi! exclamă Max.

— Asta e grozav! spune Paula.

Noroiul pe care-l folosesc muncitorii constructori se numește mortar. Mortarul se întărește atunci când se usucă.

Când casa e ridicată la roșu, noii vecini invită întreaga
grădiniță la sărbătorirea momentului. Lui Max i se pare
ciudat că se sărbătorește acum, când casa nu are ferestre,
uși și nici nu e vopsită. Dar află că asta înseamnă o casă la
roșu, cea la care s-a terminat zidăria și are un acoperiș cu
șarpantă cu scaun.

Șarpanta cu scaun nu are, de fapt, niciun scaun, este un schelet din lemn care susține acoperișul. Deasupra șarpantei vor fi așezate mai târziu țigle. La sărbătorirea casei la roșu, proprietarul le mulțumește vecinilor pentru răbdare. Fiindcă atunci când se construiește o casă, se face mult zgomot și mizerie.

— Și noi facem zgomot și mizerie când ne jucăm, spune Paula.

